

חנה מרון
שחקנית, קומיקאית, במאית, זמרת
2014-1923

נולדה בברלין ועלתה לישראל עם משפחתה בשנת 1933. החלה לשחק בתאטרון כבר בגיל ארבע בתור "ילדת פלא", וכיכבה על הבימות כ-87 שנה בהצגות קומדיה, דרמה, טרגדיה ועוד. בשנת 1945 חברה ליוסף מילוא והייתה במייסדי "הקאמרי". תפקידה בהצגה "העולם בו אנו חיים" הביא אותה לתודעה והיא כיכבה בתפקידים הראשיים בהצגות המצליחות דוגמת "פיגמליון", "פונדק הרוחות", "בית הבובות", "מדיאה", מחזות של שייקספיר ועוד.

מרון הייתה בעלת יכולת קומית משובחת, הצליחה לשבור בתפקידה את הרצינות, שאפיינה את התאטרון הישראלי ועשתה זאת גם בתפקידים מרכזיים כמו רוזלינד ב"כטוב בעיניכם" (1955), מריה ב"הלילה השנים עשר" (1959) וביאטריס ב"מהומה רבה על לא דבר" (1963). מרון אף גילמה את שלושת תפקידי הנשים המרכזיים במחזותיו של הנריק איבסן: נורה ב"בית הבובות" (1959), הדד ב"הדה גאבלר" (1966) וגברת אלוינג ב"רוחות" (1989). מחוץ לתאטרון, דמותה הקומית המוכרת ביותר לרבים הייתה של דודה חנה בסדרת הקאלט "קרובים קרובים".

ב-1970 נקטעה רגלה בפיגוע בנמל התעופה במינכן, אך המשיכה לשחק, בין השאר בדמויות מיתיות כמו מדיאה (1971), ואת דמותה של ויני ב-1985 במחזה של סמואל בקט "ימים טובים" - מונולוג של אישה, שקבורה במערכה הראשונה עד מותניה ובמערכה השנייה - עד צווארה, שאותה גילמה בהתאמה לביוגרפיה האישית שלה וסיפור עליית משפחתה לישראל. בינואר 2022 הוחלט על קריאת רחוב על שמה.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון על שמה בכניסה לביתה שבשדרות תרס"ט 3, מול כיכר תאטרון הבימה.

חנה מרון – "ג'ני כלת שודדי הים"

<https://www.youtube.com/watch?v=Gk9YvR4dBYw>